

Ἡ προετοιμασία επαναστατική ἢ προετοιμασία εκλογική

Θεωρούμε ότι έχουμε εισέλθει σε μια ιστορική επαναστατική περίοδο στην οποία το προλεταριάτο κατορθώνει να καταβάλει την αστική εξουσία, δεδομένου ότι αυτό το αποτέλεσμα έχει επιτευχθεί σε πολλές χώρες της Ευρώπης. Στις άλλες οι κομμουνιστές πρέπει να ενώσουν όλες τους τις δυνάμεις για να επιτύχουν τον ίδιο σκοπό.

Τα κομμουνιστικά κόμματα πρέπει, επομένως, να αφιερωθούν στην επαναστατική προετοιμασία, προετοιμάζοντας το προλεταριάτο όχι μόνο για την κατάκτηση αλλά επίσης και για την άσκηση της πολιτικής του δικτατορίας, φροντίζοντας να συγκροτηθούν μέσα στους κόλπους της εργατικής τάξης οι κατάλληλοι οργανισμοί για τη διεύθυνση της κοινωνίας.

Η προετοιμασία αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί στο προγραμματικό πεδίο, διαμορφώνοντας στις μάζες τη επίγνωση της πολύπλοκης ιστορικής διαδικασίας διαμέσου της οποίας η εποχή του καπιταλισμού θα δώσει τη θέση της στον κομμουνισμό. Επίσης, η προετοιμασία αυτή πρέπει να πραγματοποιηθεί σε επίπεδο τακτικής, με τη συγκρότηση προσωρινών σοβιέτ που προετοιμάζονται να αναλάβουν τις κεντρικές και τοπικές εξουσίες, και την επιστράτευση όλων των μορφών πάλης που είναι απαραίτητες για την ανατροπή της αστικής τάξης.

Στην περίοδο στην οποία επικεντρώνεται αυτή η προετοιμασία όλες οι δυνάμεις του κομμουνιστικού κόμματος επικεντρώνονται στη δημιουργία του περιβάλλοντος της προλεταριακής δικτατορίας υποστηρίζοντας με την προπαγάνδα, όχι μονάχα στα λόγια, αλλά, πάνω απ' όλα, με τα έργα, την κύρια αρχή της δικτατορίας του προλεταριάτου, δηλαδή τη διακυβέρνηση της κοινωνίας από την εργατική τάξη και την άρση κάθε συμμετοχής και όλων των πολιτικών δικαιωμάτων της αστικής μειοψηφίας.

Εάν συγχρόνως επιθυμούμε να υιοθετήσουμε την εκλογική δράση για να στείλουμε στα εκλεγμένα όργανα του καπιταλιστικού συστήματος εκπροσώπους του προλεταριάτου και του κόμματος, τα οποία βασίζονται στην αντιπροσωπευτική δημοκρατία, η οποία αποτελεί την ιστορική και πολιτική αντίθεση της προλεταριακής δικτατορίας, θα καταστρεφόταν όλη η αποτελεσματικότητα της επαναστατικής προετοιμασίας.

Ακόμη κι αν στις προεκλογικές συγκεντρώσεις και στο κοινοβουλευτικό βήμα προβάλαμε το μάξιμουμ πρόγραμμα, οι ομιλίες των υποψηφίων και των βουλευτών θα έρχονταν σε αντίθεση, αφού, από τη μια μεριά, υποστηρίζαμε ότι το προλεταριάτο πρέπει να διευθύνει πολιτικά την κοινωνία

δίχως την αστική τάξη, ενώ, από την άλλη, αποδεχόμαστε το γεγονός του ότι οι εκπρόσωποι του προλεταριάτου και της αστικής τάξης εξακολουθούν να συγκρούονται, με ίσα δικαιώματα, μέσα στους κόλπους της νομοθετικής εξουσίας του κράτους.

Επί του πρακτέου, θα σπαταλιούνταν όλες οι ηθικές, διανοητικές και υλικές ενέργειες και όλοι οι οικονομικοί πόροι μέσα στη δίνη των εκλογικών αναμετρήσεων, και οι άνθρωποι, οι προπαγανδιστές, οι οργανωτές, ο Τύπος, όλοι οι πόροι του κόμματος, που είναι ήδη πολύ ανεπαρκείς, θα παρεκτρέπονταν από την επαναστατική προετοιμασία.

Με δεδομένο το θεωρητικό και πρακτικό ασυμβίβαστο μεταξύ των δύο προετοιμασιών, εμάς μας φαίνεται ότι δεν μπορούμε να αμφιβάλλουμε για τις εκλογές και ότι η εκλογική παρέμβαση λογικά μπορεί να γίνει από εμάς αποδεκτή μόνο εάν παραδεχθούμε ότι δεν υπάρχει η παραμικρή ελπίδα για τη δυνατότητα επανάστασης.

Το ασυμβίβαστο των δυο μορφών δράσης δεν είναι στιγμιαίο, ούτως ώστε να θεωρείται αποδεκτή η ακολουθία αμφοτέρων των μορφών δράσης. Αμφοτέρες προϋποθέτουν μακρές περιόδους προετοιμασίας και απορροφούν επί μακρόν όλη τη δραστηριότητα του κινήματος.

Η ανησυχία εκείνων των συντρόφων που βλέπουν την υπόθεση της πρότασης της εκλογικής αποχής, χωρίς να έχει επιτευχθεί ο επαναστατικός σκοπός, στερείται βάσης. Ακόμη κι αν το να μείνουμε χωρίς κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους αποτελούσε όχι ένα πλεονέκτημα αλλά έναν κίνδυνο –όπως εμείς θεωρούμε στηριζόμενοι σε μια εκτεταμένη εμπειρία- αυτός ο κίνδυνος δεν θα ήταν ούτε καν συγκρίσιμος με αυτόν του να διακινδυνεύσουμε ή ακόμα και να καθυστερούσαμε μονάχα την προετοιμασία του προλεταριάτου για την επαναστατική κατάκτηση της δικτατορίας του.

Κατά συνέπεια, εκτός κι αν μπορεί κανείς να αποδείξει ότι η εκλογική δράση δεν είναι μοιραία για την επαναστατική προπαρασκευή –όχι μόνο με την ιστορική της θέση μέσα στη θεωρία, αλλά επίσης με τις γνωστές της εκφυλιστικές πρακτικές- είναι αναγκαίο, χωρίς καθυστέρηση, να ρίξουμε ανεπιστρεπτί στα παλιοσίδερα την εκλογική μέθοδο και να επικεντρώσουμε όλες μας τις δυνάμεις στην πραγματοποίηση των υπέρτατων στόχων του σοσιαλισμού.

Il Soviet, No. 30, 20-7-1919